

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/109/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6724010632
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Mikluš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2025:6724010632.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Mikluš a sudcov JUDr. Petra Hunáka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6. novembra 2025, vo veci obžalovaného A. B. trestne stíhaného pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona, konajúc o odvolaní obžalovaného voči rozsudku Okresného súdu vo Zvolene, sp. zn. 3T/96/2024 zo dňa 11.08.2025 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen, sp.zn. 3T/96/2024 zo dňa 11.08.2025 v celom rozsahu.

Rozhodujúc sám podľa § 322 ods. 3 Tr. por. v spojení s § 285 písm. b) Tr. por.

o s l o b o d z u j e

obžalovaného A. B., nar. XX.XX.XXXX vo Zvolene, bytom C. D. XXXX/X, E., spod obžaloby okresného prokurátora Zvolen, sp.zn. 1Pv 503/23/6611 z 19.12.2024, ktorou mu bolo kladené za vinu spáchanie prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 14.05.2023 v čase od 17.33 hod. sa v priestoroch predajne TESCO EXTRA Zvolen, na adrese F. XXXX/X, A. E., okres Zvolen, v časti samoobslužných pokladní dopustil závažného konania tým, že sa priblížil k bývalej družke G. H. I., Dis. art., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. K. X/X, na vzdialenosť menšiu ako desať metrov, čím zmaril zákaz priblíženia, uložený mu uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/3/2023-48 zo dňa 13.01.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/13/2023-79 zo dňa 10.02.2023, ktorým mu bolo uložené, aby sa okrem iného vedome nepribližoval k G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou prípadov nevyhnutnej potreby súbežnej účasti G. H. I., Dis. art. s ním na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, a to v nevyhnutnom rozsahu a do právoplatného skončenia vo veci samej,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 3T/96/2024 zo dňa 11.08.2025 bol obžalovaný A. B. uznaný vinným zo spáchania prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 14.05.2023 v čase od 17.33 hod. sa v priestoroch predajne TESCO EXTRA Zvolen, na adrese F. XXXX/X, A. E., okres Zvolen, v časti samoobslužných pokladní dopustil závažného konania tým, že

sa priblížil k bývalej družke G. H. I., Dis. art., nar. XX.XX.XXXX, bytom I., J. K. X/X, na vzdialenosť menšiu ako desať metrov, čím zmaril zákaz priblíženia, uložený mu uznesením Okresného súdu Zvolen č.k. 12C/3/2023-48 zo dňa 13.01.2023, v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 11Co/13/2023-79 zo dňa 10.02.2023, ktorým mu bolo uložené, aby sa okrem iného vedome nepribližoval k G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou prípadov nevyhnutnej potreby súbežnej účasti G. H. I., Dis. art. s ním na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, a to v nevyhnutnom rozsahu a do právoplatného skončenia vo veci samej.

Za toto konanie obžalovaného A. B. Okresný súd Zvolen odsúdil a to podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiace a podľa § 49 ods. 1 písm. a) a § 50 ods. 1 mu okresný súd výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov.

Uvedený rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho svojím odvolaním napadol obžalovaný A. B., pričom odvolanie odôvodnil jeho zvolený obhajca.

V písomných dôvodoch odvolania obhajca obžalovaného uviedol:

„V celom rozsahu odmietam svoju vinu zo spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku. Uznesením Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 12C/3/2023, zo dňa 13.01.2023 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 11Co/13/2023, zo dňa 10.02.2023 mi bolo okrem iného uložené, aby som sa vedome nepribližoval k G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, s výnimkou prípadov nevyhnutnej potreby súbežnej účasti G. H. I., Dis. art. a mňa na procesných úkonoch pred orgánmi verejnej moci, a to v nevyhnutnom rozsahu a do právoplatného skončenia veci samej. Kategoricky odmietam konštatovanie, že som sa v inkriminovaný deň a čas vedome (úmyselne) priblížil k poškodenej G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a tým zmaril zákaz priblíženia sa uložený mi označeným rozhodnutím civilného súdu. Toto konštatovanie nemá žiadnu oporu v dokazovaní vykonanom na hlavnom pojednávaní. Je pravdou, že v inkriminovaný deň a čas som sa nachádzal v predajni TESCO EXTRA Zvolen, pričom keď som išiel zaplatiť za tovar do časti predajne so samoobslužnými pokladňami som pri pokladni s pohyblivým pásom nečakane (náhodne) stretol I. I. (otca G. H. I., Dis. art.), ktorému som sa pozdravil a bez akéhokoľvek zastavenia som pokračoval do časti predajne so samoobslužnými pokladňami (túto skutočnosť potvrdzuje vykonaný kamerový záznam označený ako 21048-Wa-17-asco-I, na ktorom v čase o 17:33:14 hod, vidieť ako bez zastavenia prechádzam okolo pokladne s pohyblivým pásom do časti predajne so samoobslužnými pokladňami). Poškodenú G. H. I., Dis. art. som vtedy nevidel, teda som ani nemal žiadnu vedomosť o tom, že sa v predajni nachádza. Keď som stál pri samoobslužnej pokladni, zbadal som pri prvej pokladni s pohyblivým pásom (pokladňa č. 8) moju dcérku D. L. B., pričom som mal za to, že je v predajni so starým otcom I. I., ktorého som predtým náhodne stretol. Následne som sa vybral smerom k mojej dcérke D. L. B., ktorá stála za kovovým zábradlím oddeľujúcim časť predajne so samoobslužnými pokladňami od poklade s pohyblivým pásom (pokladňa č. 8), ku ktorej som si kľakol (túto skutočnosť potvrdzuje vykonaný kamerový záznam označený ako 21048-Wa-17-asco-I, na ktorom v čase o 17:36:16 hod, vidieť ako som si kľakol k dcérke D. L. B., poškodená G. H. I., Dis. art. sa v uvedenom čase na kamerovom zázname nenachádza). Po pár sekundách som sa postavil z kľaku od dcéry D. L. B. (túto skutočnosť potvrdzuje vykonaný kamerový záznam označený ako 21048-Wa-17-asco-I, na ktorom v čase o 17:36:31 hod, vidieť, ako som sa postavil z kľaku od dcéry) a až vtedy som prvýkrát zbadal (uvidel) poškodenú G. H. I., Dis. art., ktorá si ma bez akéhokoľvek môjho súhlasu fotografovala (túto skutočnosť potvrdzujú vykonané fotografie vyhotovené G. H. I., Dis. art. z č. 1. 4-5). Dovtedy som nemal absolútne žiadnu vedomosť o tom, že poškodená G. H. I., Dis. art. sa v danom čase nachádza v predajni TESCO EXTRA Zvolen.

Keď som uvidel (zbadal) poškodenú G. H. I., Dis. art., povedal som jej, aby ma bez môjho súhlasu nefotografovala a odišiel som odtiaľ preč na vzdialenosť väčšiu ako 10 metrov (túto skutočnosť potvrdzuje vykonaný kamerový záznam označený ako 21048-Wa-17-asco-I, na ktorom v čase o 17:36:45 hod, vidieť ako som odtiaľ odišiel preč na vzdialenosť väčšiu ako 10 metrov).

Ako vyplýva z vyššie uvedeného, konaním uvedeným v skutkovej vete napadnutého rozsudku som sa nemohol dopustiť prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. i) Tr. zák. (vyžadujúceho úmyselné zavinenie), keďže poškodenú G. H. I., Dis. art. som prvýkrát zbadal (uvidel) až vtedy, keď som sa postavil z kľaku od dcéry D. L. B., teda v žiadnom prípade nešlo o vedomé (úmyselné) priblíženie sa k G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a preto som sa nemohol dopustiť marenia zákazu priblíženia uloženého mi vyššie označeným rozhodnutím civilného súdu. Zo žiadneho

dôkazu vykonaného na hlavnom pojednávaní nevyplýva, že by som poškodenú G. H. I., Dis. art. zahliadol (zaregistroval) ešte predtým, ako som v časti samoobslužných pokladní prišiel ku kovovému zábradliu oddeľujúcemu samoobslužné pokladne od pokladní s pohyblivým pásom, pri ktorom stála moja dcérka D. L. B., resp. ako som sa postavil z kľaku od dcérky. V tejto súvislosti si dovoľujem poukázať aj na výpoveď svedkyne L. C. (sestry G. H. I., Dis. art.), ktorá pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní dňa 14.04.2025 uviedla, že ja som zaregistroval jej otca (I. I.) a prišiel som k tej tyčke (kovovému zábradliu), ktorá delí normálne pokladne od samoobslužných (str. 11 zápisnice o hlavnom pojednávaní zo dňa 14.04.2025). Táto svedkyňa a rovnako ani svedok I. I. vo svojich výpovediach neuviedli, že by som ešte predtým, ako som sa prišiel ku kovovému zábradliu oddeľujúcemu samoobslužné pokladne od pokladní s pohyblivým pásom, zaregistroval poškodenú G. H. I., Dis. art. Ba práve ako je uvedené vyššie, svedkyňa L. C. uviedla, že som zaregistroval jej otca I. I.. Rovnako tak ani z jedného z vykonaných kamerových záznamov nevyplýva, že by som zaregistroval (zahliadol) poškodenú G. H. I., Dis. art. ešte predtým, ako som prišiel ku kovovému zábradliu oddeľujúcemu samoobslužné pokladne od pokladne s pohyblivým pásom (pokladňa č. 8).

Konštatovanie súdu uvedené v odôvodnení rozsudku (str. 11), že potom ako som zaregistroval dcéru poškodenej (D. L. B.) pri jej starom otcovi (svedkovi I. I.) musel som, resp. mal som predpokladať, že pokiaľ je v predajni naša maloletá dcéra (D. L. B.), že tam bude spoločne so svojou matkou (poškodenou G. H. I., Dis. art.), je len domnienkou (nepotvrdenou mienkou, dohadom), ktorá však podľa § 119 ods. 3 Tr. por. nie je dôkazom v trestnom konaní. Navyše, táto domnienka ani nie je spojená s objektívnou realitou, keďže starí rodičia bežne brávali dcérku D. L. B. bez prítomnosti jej matky (G. H. I., Dis. art.) na nákupy či prechádzky. Na základe tejto domnienky rozhodne nemožno založiť fakt, že som musel, resp. mal predpokladať, že naša dcérka D. L. B. bude v predajni spoločne s jej matkou poškodenou G. H. I., Dis. art. Preto o túto domnienku nemožno oprieť ani záver súdu uvedený v odôvodnení rozsudku (str. 11), že ako som išiel smerom k svedkovi I. I. (ktorý stál pri kovovom zábradlí oddeľujúcemu samoobslužné pokladne od pokladne s pohyblivým pásom č. 8) a následne (v kľaku) som oslovil dcérku D. L. B., som konal či už v priamom alebo nepriamom úmysle porušiť zákaz priblíženia sa k poškodenej G. H. I., Dis. art. Tento záver súdu je opretý len o vyššie uvedenú domnienku, že som musel, resp. mal predvídať v danom čase, že spolu s dcérkou D. L. B. je v predajni aj jej matka poškodená G. H. I., Dis. art. Nie je teda založený na žiadnom dôkaze preukazujúcom skutočnosť, že som v tom čase už vedel, že sa v predajni nachádza poškodená G. H. I., Dis. art., a teda že som sa vedome (úmyselne) priblížil k poškodenej G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov a tým zmaril zákaz priblíženia sa k poškodenej G. H. I., Dis. art. uložený mi vyššie označeným rozhodnutím civilného súdu.

Pokiaľ ide o môj ďalší pohyb v predajni TESCO EXTRA Zvolen, tak je pravdou, že potom, ako som zaplatil na samoobslužnej pokladni, som neopustil priestory predajne, ale som sa postavil na chodbu predajne pred obchod so zvieratami (chovprodukt). Postavil som sa tam z dôvodu, aby som videl moju dcérku D. L. B., ktorú som predtým takmer 2 roky nevidel, pretože jej matka poškodená G. H. I., Dis. art. mi bránila v styku s dcérkou. V tejto súvislosti si dovoľujem uviesť, že z dôvodu bránenia mi v styku s dcérkou zo strany jej matky poškodenej G. H. I., Dis. art. som ešte dňa 25.11.2022 podal na Okresný súd Zvolen návrh na úpravu styku, ktorým som navrhol upraviť styk s dcérkou, pričom toto konanie vedené na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 8P/167/2022 nie je do dnešného dňa právoplatne skončené (dovoľujem si ešte dodať, že dňa 18.05.2023 som podal na Okresný súd Zvolen aj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým som sa domáhal úpravy styku s dcérkou, keďže jej matka mi naďalej bránila v styku s dcérkou, Okresný súd Zvolen uznesením, č. k. 8P/167/2022-232, zo dňa 06.06.2023 nariadil neodkladné opatrenie, ktorým mi dočasne upravil styk s dcérkou, avšak jej matka mi napriek tomuto rozhodnutiu ani raz neumožnila styk s dcérkou). Toto bol dôvod, pre ktorý som hneď po zaplatení neopustil priestory predajne, ale som sa postavil na chodbu predajne pred chovprodukt. Kategoricky však odmietam tvrdenie uvedené v odôvodnení rozsudku (str. 11), že k poškodenej G. H. I., Dis. art. som stál vo vzdialenosti menšej ako 10 metrov. Súd síce v odôvodnení rozsudku konštatoval, že vzdialenosť nameraná pri previerke nie je úplne presná (7,10 metra), avšak je toho názoru, že som stál približne 1-2 metre ďalej, teda stále vo vzdialenosti menšej ako 10 metrov. Okrem toho, že súd toto svoje vlastné meranie neoprel o žiadny dôkaz, tak s touto súdom nameranou vzdialenosťou rozhodne nesúhlasím, pretože na vykonanom kamerovom zázname označenom ako 21048-Va-32vst v čase od 17:37:45 hod. zreteľne vidieť, že od pokladne s pohyblivým pásom (pokladňa č. 8) stojím minimálne 12 metrov a teda od poškodenej G. H. I., Dis. art. ešte vo väčšej vzdialenosti. Navyše si v tejto súvislosti dovoľujem poznamenať, že tento skutok, resp.

toto moje konanie nie je ani predmetom skutku opísaného v skutkovej vete napadnutého rozsudku, keďže predmetom žalovaného skutku je moje priblíženie sa k poškodenej G. H. I., Dis. art. v časti samoobslužných pokladní v priestoroch predajne TESCO EXTRA Zvolen. Rovnako tak som sa nepriblížil k poškodenej G. H. I., Dis. art. na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov ani počas toho, ako poškodená spolu s našou dcérou D. L. B., svedkami I. I. a L. C. odišli od pokladne s pohyblivým pásom (pokladňa č.8) smerom von z budovy predajne na parkovisko. Túto skutočnosť potvrdzuje aj vykonaný kamerový záznam označený ako 21048-Va-32-vst, na ktorom v čase od 17:38:33 hod, zreteľne vidieť, že som sa nepriblížil k poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov.“

Na konci odôvodnenia obhajca za obžalovaného uviedol, že okresný súd vôbec neskúmal materiálnu stránku konania obžalovaného, teda na kritériá potrebné na posúdenie vymedzenia závažnosti prečinu, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť. Ďalej z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že súd pri rozhodovaní o žalovanom skutku posudzoval len naplnenie formálnych znakov, avšak žiadnym spôsobom sa nevysporiadal s okolnosťami významnými pre určenie závažnosti prečinu, vôbec ich nevyhodnotil a preto ani neuviedol toto hodnotenie v odôvodnení rozsudku a navyše nenachádza sa v rozsudku žiadna zmienka, či odkaz na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona upravujúce materiálny znak, ktorý je jedným zo základných znakov prečinu.

Vzhľadom na tieto skutočnosti preto obhajca za obžalovaného navrhol, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

V dôsledku podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci nariadil termín verejného zasadnutia, na ktoré sa riadne a včas dostavil jednak obžalovaný, jeho obhajca, ako aj krajský prokurátor. Poškodená H. I. a ani jej splnomocnenec a to Lexarg Brehy, s.r.o., sa verejného zasadnutia nezúčastnili, dokonca ani neprevzali predvolania a preto krajský súd v zmysle návrhu prokurátorky a súhlasného stanoviska obhajcu s obžalovaným vykonal verejnú zasadnutie v ich neprítomnosti.

Počas referácie trestného spisu predseda senátu oboznámil prítomných aj s rozsudkom Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 8P/167/2022 zo dňa 15.10.2025, ktorý prejednáva úpravu styku obžalovaného A. B. s maloletou dcérou D. L. B. a jej matkou poškodenou H. I..

Z tohoto rozsudku je zrejmé, že otec je oprávnený sa stýkať s maloletou, matka je povinná maloletú na styk s otcom pripraviť a taktiež bolo určené výchovné opatrenie, aby sa nad výchovou maloletej D. L. B. podrobovali otec s matkou poradenstvu zameraného na obnovu vzťahu maloletej s otcom, zároveň súd zamietol návrh matky, aby sa výlučne len ona starala o majetok maloletej, ako aj návrh matky na zákaz styku otca s maloletou.

Podľa prírpisu, ktorý doručil krajskému súdu Okresný súd Zvolen žiaden z účastníkov do dňa 5. novembra 2025 proti tomuto rozsudku odvolanie nepodal.

V konečných návrhoch potom pred krajským súdom obhajca obžalovaného uviedol, že sa v celom rozsahu pridržiava dôvodov odvolania, okresný súd sa nevysporiadal vôbec s argumentmi obhajoby, rozsudok je založený len na domnienke o tom, že obžalovaný mal predpokladať, že sa tam môže nachádzať aj poškodená, nevysporiadal sa so všetkými znakmi skutkovej podstaty trestného činu, neskúmal motív konania, už aj vzhľadom k tomu, že poškodená dlhodobo bránila otcovi v styku s maloletou, nevykonala žiadny znalecký dôkaz ohľadne skúmania videozáznamov z obchodného domu Tesco a preto navrhol, aby bol napadnutý rozsudok ako predčasný zrušený a vec bola vrátená okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie.

Krajská prokurátorka prítomná na verejnom zasadnutí uviedla, že nesúhlasí s argumentáciou obhajoby, napadnutý rozsudok je podľa nej zákonný a správny, poukázala na výpovede otca poškodenej a jej nevlastnej sestry, taktiež aj na nepriaznivý duševný stav poškodenej, keďže proti obžalovanému bolo vedené aj trestné stíhanie pre týranie a tiež poukázala na priestupkové konanie v súvislosti s poškodenou a tak z tohto dôvodu navrhla, aby bolo odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuté.

Sám obžalovaný vo svojom konečnom návrhu uviedol toľko, že sa k poškodenej úmyselne nepriblížil, zaregistroval ju len, keď vstával od maloletej dcéry a preto hneď od nej aj odstúpil.

Na podklade podaného odvolania potom Krajský súd v Banskej Bystrici postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým podal obžalovaný odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto rozsudku predchádzalo, pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného A. B. je v celom rozsahu dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa síce vykonal na hlavných pojednaniach všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu tak, aby mu umožnili spravodlivé rozhodnutie, avšak v súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Tr. por. nepostupoval a ani jednotlivé dôkazy nevyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. a preto vo veci rozhodol nezákonne.

Je síce pravdou, že v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd uviedol v zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. všetky skutočnosti, ktoré boli preukázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, avšak pochybil pri úvahách o tom, ako tieto dôkazy má hodnotiť a ako by mal vo veci rozhodnúť.

Z odôvodnenia rozsudku vôbec nie je zrejmé ako sa okresný súd vysporiadal s obhajobou obžalovaného, prečo tejto jeho obrane neuveril a prečo je presvedčený, že sa obžalovaný žalovanej trestnej činnosti dopustil.

Krajský súd sa s takýmto hodnotením dôkazov okresným súdom nemohol stotožniť.

Je nepochybné, že okresný súd vôbec nevenoval pozornosť obrane obžalovaného o tom, že nešiel úmyselne do obchodného domu Tesco vo Zvolene a že by išiel úmyselne k poškodenej a k tejto sa priblížil na menej ako 10 metrov. Krajskému súdu nie je zrejmé ani to, na základe čoho dospel okresný súd k jednoznačnému záveru, ktorý uviedol aj do odôvodnenia rozhodnutia, že obžalovaný mal predpokladať, že keď je v obchodnom dome jeho dcéra, že tam musí byť niekde aj jej matka. Je všeobecne známe, že starí rodičia, ktorí tam boli, teda otec poškodenej a ktorého obžalovaný videl, bežne chodia svojim vnučkám kupovať darčeky alebo nejaké sladkosti a to bez prítomnosti rodičov. Túto úvahu okresný súd vôbec nerozvídel do svojho rozhodnutia, ani nepovedal, na základe čoho je okresný súd presvedčený, že to tak malo byť.

Taktiež okresný súd absolútne ignoroval skutočnosť, aby sa venoval ustanoveniu § 10 ods. 2 Trestného zákona, teda tzv. materiálnejmu korektívu, keďže vôbec neskúmal, či išlo alebo nešlo o prečin vo vzťahu ku skutku, ktorý bol obžalovanému kladený za vinu, pretože vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a, mala byť jeho závažnosť nepatrná alebo zásadná. Odignoroval okresný súd reagovanie na túto námietku obhajoby a krajský súd musí v tomto smere dať za pravdu tvrdeniam obhajoby uvedeným v odvolaní.

Navyše z ustanovenia § 348 ods. 1 písm. i) Trestného zákona jednoznačne vyplýva, že prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia sa dopustí ten páchatel', ktorý marí alebo podstatne sťažuje výkon rozhodnutia súdu alebo iného orgánu verejnej moci tým, že sa dopustí závažného alebo opakovaného konania, aby zmaril zákaz alebo obmedzenie kontaktu vstupu alebo priblíženia sa vydania osvedčenia podľa osobitného predpisu alebo vydané na základe rozhodnutia súdu v civilnom konaní.

Krajskému súdu nie je zrejmé, v čom malo spočívať buď závažné alebo opakované konanie obžalovaného tak, aby boli naplnené znaky uvedeného prečinu. Je nepochybné, že obžalovaný priznal a nebolo žiadnym dôkazom vyvrátené, že nešiel do obchodného domu Tesco za tým účelom, aby sa tam priblížil k poškodenej, náhodne tam zbadal otca poškodenej a maloletú dcéru, preto sa pri nich pristavil a až keď sa postavil, zistil, že tam je aj poškodená, odstúpil ďalej a už potom ak došlo aj k nejakému reálnemu kontaktu, tak nie je zrejmé krajskému súdu, v čom má byť takéto konanie či už závažné, nie to ešte opakované. Pritom ide o dva znaky, ktoré Trestný zákon vyžaduje na to, aby sa niekto mohol takéhoto protiprávneho konania dopustiť. Okresný súd absolútne odignoroval tieto okolnosti a preto aj vo veci rozhodol nezákonne.

Keďže krajský súd sa s takýmto rozhodnutím okresného súdu nemohol stotožniť a vo veci už boli vykonané všetky dôkazy, nevyhoveli ani návrhu obhajoby, aby po zrušení veci vec vrátil okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, ale vo veci rozhodol sám tak, že postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por.

a § 285 písm. b) Tr. por. obžalovaného oslobodil spod obžaloby okresného prokurátora, lebo je toho názoru, že daný skutok nie je trestným činom.

Z týchto dôvodov preto krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Tento rozsudok prijal krajský súd pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku riadny opravný prostriedok nie je prípustný.